

MILUCHNO (2) *av*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w -o*).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. miluchny.

Intens. od „miło” a. „mile”:

1. Przyjemnie (1) :

Szereg: »spokojniuchno i miluchno« (1): Biegayże z gorącym onym miłośnikiem Bożym Heliafzem [...] aż łobie wytchniełz [pokoyniuchno y miluchno/ iuż nie ná gorze Oreb [...] ále ná gorze Thabor/ to iest gorze czyfności y wielebności Bołkiey LatHar 191.

2. Łaskawie (1) : *Więc y Iuno iák baczę pátrzy nań [na Tarnowskiego] miluchno/ Ták rozumiem z iey łálki pan z niego prędyuchno PaprPan M4v.*

TG